Een mening zonder kennis kan, maar is gevaarlijk!

In deze rubriek geeft Theo Wiekeraad zijn mening over de dakenbranche en aanverwante onderwerpen.



Wat ben ik blij dat ik mijn columns voor u, dakdekkers van Nederland, mag schrijven. Als de *Roofs* een opinieblad was geweest, dan had mijn achterban verwacht dat ik een visie over de toestand in de wereld had geproclameerd. Misschien wel een analyse van de relatie tussen de oorlogen die worden gevoerd en het werk van de dakdekkers. Dan had ik u nu verteld dat al deze ellende niet goed is voor onze branche. Door de situatie in de wereld komen de resultaten van onze bedrijven, toeleveranciers en de inzet van de flexibele schil onder spanning te staan. Alle kosten die binnen onze tak van sport worden gemaakt, lijken maar één weg te kennen, te weten: omhoog. Van duur naar duurder naar nog duurder en dat is niet goed!

Met zo'n column had ik u allen niet vrolijker gemaakt. Al was het alleen maar omdat mijn verhaal naadloos zou aansluiten op de verhalen van al die duiders en experts die dagelijks aanschuiven aan de tientallen talkshowtafels. Figuren die iedere dag proberen het laatste stukje entertainment op de tv, radio en podcasts om zeep te helpen. Want hoewel ze ons anders willen doen geloven, ook zij hebben geen glazen bol die de toekomst voorspelt. Ze lopen met zijn allen hijgend achter ieder 'nieuwtje' of 'bewust gelekt nepnieuwtje' aan om hun eigen status tot een nog hogere stratosfeer te schieten.

Als dyslectische HBO-er Bouwkunde van eind vorige eeuw, zonder status op het gebied van internationale betrekkingen, kan ik maar één echte conclusie trekken. Dat is er één van een vader en grootvader. Ik weet zeker dat wat alle ouders over de gehele wereld hopen, is: 'Laten mijn (klein)kinderen NOOIT de ellende van een oorlog meemaken'. De conclusie van deze vader en grootvader is dan ook: 'Dat is deze generatie NIET gelukt.' Het is dan ook triest, heel triest, dat ondanks dit gemeenschappelijke ideaal er steeds weer lieden, idioten, zijn die het voor ons allen verzieken.

Nee, ik wijs niet naar iemand of een enkel incident dat de oorzaak is van het ontstaan van een conflict dat uitloopt tot oorlog. Oorlogen die dood en verderf zaaien in landen en regio's. Met als gevolg: ouders en kinderen die hun ogen uit de kop janken door het verlies van huis en haard en het plezier van een onbezorgd leven vernietigen. De spanningen die ontstaan tot duizenden kilometers van het front over de toekomst van het bestaan. Allemaal als gevolg van een idiote visie, godsbeeld, eigenvolk-eerstpropaganda of gewoon het ik-ben-de-belangrijkste-dus-mijn-droomwereld-is-de-wereld-waarnaar-iedereen-moet-leven waanbeeld.

Ik geloof oprecht dat voortaan, als één van die zogenaamde grote leiders een gewapend conflict wil starten, deze zelf, samen met vrouw, jongste kinderen en jongste kleinkinderen voor moet gaan in de eerste vechtlinie. Ja, vooraan i.p.v. in een fauteuil op het vakantieadres achter een monitor de eerste inslagen bekijken. Of, even erg, zittend in een bunker, verstopt van de plek waar op zijn bevel 'zijn volk' in de mootjes wordt gehakt, alleen omdat ze voor een betere toekomst protesteren.

Sorry, dakwereld. Ik heb me toch laten verleiden een column te schrijven over een gebeuren waar ik alleen een gevoel bij, en geen verstand van heb. ♦

Dit artikel is te lezen op www.roof-connect.nl